

בלבבי חלק א' פרק ה' - יראה

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ה': יראה

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

שורש הבנין של האדם, הוא יראת העונש

א' מקור: "שורש הבנין של האדם, הוא יראת העונש, הנקראת בספה"ק יראה תתאה (לעומת יראת הרוממות הנקראת יראה עילאה). והנה יראת העונש, נחלקת לב' חלקים. א. עונש בשמים כגיהנם, וכד'. ב. עונש כאן בארעא ביסורים למיניהם. ונדבר תחילה בחלק הראשון, יסורים בשמים, בגיהנם..." (אות קלט)

סיבת עבודתו ועמלו לקנות את יראת העונש, הוא מפני שכך רצונו ית"ש

ב' מקור: "...סיבת עבודתו ועמלו לקנות את יראת העונש, הוא מפני שכך רצונו ית"ש ... הרי לנו שאף על ידי יראת העונש, שכל ענינה דאגה לאני של האדם, שירא שלא יענש וינזק, מ"מ אף דרך זה אפשר להתקשר לקב"ה. א. שזוכר מי ברא את הגיהנם ובורא עתה. ב. שזוכר מי מעניש בגיהנם. ג. שזוכר את תכלית ענשי הגיהנם, שעל ידם יתקרב האדם לקב"ה. ד. שזוכר את תכלית הפחד מענשי הגיהנם, שע"ז לא יחטא האדם ויתרחק מבוראו. ה. שאף הסיבה שעמל לקנות את יראת העונש היא ... מפני שכך רצונו ית"ש..." (אות קמד)

העיקר שבעקרים, שלאורך כל הזמן שעמל לקנות את יראת העונש, ישפוך שיח לפניו ית"ש בלשונו

ג' מקור: "העיקר שבעקרים, שלאורך כל הזמן שעמל לקנות את יראת העונש, ישפוך שיח לפניו ית"ש בלשונו ... יאריך כל אחד כפי צחות לשונו מעומק לבו, ויפרט לקב"ה את כל לבו, את הסיבה שעמל לקנות יראת העונש, ואת הקשיים שעומדים בדרכו, ויבקש על נפשו עזרה ממנו ית"ש בכך ..." (אות קמה)

כשם שיש באדם זמני עליה וזמני ירידה, כן יש דרכים לזמני העליה ולזמני הירידה. הדרכים לזמני העליה, הם יראת הרוממות, אהבת ה', וכד'. והדרכים לזמני הירידה, הם יראת העונש, וזהו צורת היצירה של הקב"ה. ולכך כל אחד מן העבודות הללו, חביבות לפניו אם נעשים בצורה הנכונה. (אות קמז)

ד' מקור: "כשם שיש באדם זמני עליה וזמני ירידה, כן יש דרכים לזמני העליה ולזמני הירידה. הדרכים לזמני העליה, הם יראת הרוממות, אהבת ה', וכד'. והדרכים לזמני הירידה, הם יראת העונש, וזהו צורת היצירה של הקב"ה. ולכך כל אחד מן העבודות הללו, חביבות לפניו אם נעשים בצורה הנכונה. (אות קמז)

בלבבי חלק א' פרק ה' - יראה

ה' מקור: "ואמרו חז"ל, "במקום גילה שם תהא רעדה" (ברכות ל:). והוא כאשר האדם עמל וקונה יראה לש"ש, והרי יחד עם היראה, הוא שמח שעושה רצון קונו. והרי יש כאן יראה, ויחד עם זאת שמחה, שנולדת מההתקרבות לקב"ה ע"י יראה זו, והבן כי דבר עמוק הוא) ... (אות קמז)

כאשר האדם עמל וקונה יראה לש"ש, והרי יחד עם היראה, הוא שמח שעושה רצון קונו

ו' מקור: "עבודה זו לקנות רצון אמתי, הוא נקודת השורש. כי כאשר יש רצון חזק ואמתי, ע"ז אמרו, "אין דבר העומד כנגד הרצון". וכאשר הרצון חלש, חסר את הבסיס לכל הבנין. ולכך, על האדם לעמול, שבאמת ירצה להיות קרוב לקב"ה, ולא יאמר כן מן השפה ולחוץ ... ולכך זו ראשית עבודת האדם, לעורר את הרצון יותר ויותר." (אות קנג)

עבודה זו לקנות רצון אמתי, הוא נקודת השורש

ז' מקור: "כיצד יגביר האדם את רצונו? ... הדרך היותר קרובה לנפשינו, הוא שייחד לו האדם מקום ריק ושקט מבנ"א, וידבר עם הקב"ה בלשונו הוא, כגון, רבש"ע אתה יודע שאני רוצה להיות קרוב אליך ודבוק בך. אולם הרצון הזה הוא חלש אצלי. רבש"ע, אני יודע שזה כל תכלית חיי להיות קרוב ודבוק בך, וכל זה תלוי בכך שאני ארצה זאת באמת. כי לפי מצבי עתה שאינני רוצה בכך מאוד, א"א שאקנה את הקרבה אליך. **אנא רבש"ע, עזרני ותיטע בלבבי רצון אמתי להתקרב אליך, שארצה זאת באמת.**" (אות קנד-קנה)

אנא רבש"ע, עזרני ותיטע בלבבי רצון אמתי להתקרב אליך, שארצה זאת באמת

עוד מיסוד קנין היראה, שהאדם יהיה זך, שקט, ולא מדבר בקול

לחיות את הפרשה חיי שרה תשפ"ו

לחיות את הפרשה וַיִּתֵּן לִי אֶת מַעֲרַת הַמְּכַפֶּלֶה (בראשית כג, ט)

שני מקומות דיור

מערת ה"המְכַפֶּלֶה", צורת כפולתה, לשיטה אחת בחז"ל; חדר לפנים מחדר, או קומה מעל קומה. דבר זה מלמדנו, שלכל אדם צריך שיהא שני מקומות שבו הוא דר. מקום חיצוני ומקום פנימי, מקום תחתון ומקום עליון. זמנים של חיצוניות וזמנים של פנימיות, זמנים של ירידה וזמנים של עליה, לפי ערכו, רצוא ושוב. בכדי שיוכל האדם להתמודד בזמני החיצוניות או בזמני הירידה, עליו להכין זמנים של פנימיות וזמנים של עליה, וחוזר חלילה.

למעשה:

בזמנים של פנימיות וזמנים של עליה, מזמנים אלו הוא שואב חיות מרובה, ומכח חיות זו יש לו את העוז והכח להתמודד עם כל המצבים. וככל שמתגבר מידי פעם הקושי והוא קושי רב, עליו לחזור למקום הפנימי, למקור העליון, שם יש לו מנוחה ומשם שואב חיות, וחוזר חלילה.

לכל אדם נצרך זמן בכל יום שבו הוא דבק בפנימיות נפשו לפי ערכו, וכן זמן שבו הוא עוסק בדברים מרומים, ומהם מקור חיותו.